

Kr., og efter de nøjagtigste Undersøgelser af andre Landes Systemer synes det, som om vor Medicin er noget af den bedste og billigste, man kan faa. Jeg for mit Vedkommende er bleven betydelig beroliget derved. At det kunde være ønskeligt at komme endnu videre, saaledes som den ærede Ordfører (Busk) sagde, saa at man kunde faa lettere Adgang til Medicin, at der overalt, i hver lille Landsby var Adgang til at faa Medicin, er en anden Ting, men derfra er der et stort Spring til at opfordre den højtærede Minister til at gaa løs paa de reelle Privilegier, og i det hele taget komme ind paa en Udvikling, som vilde volde saa mange Besværligheder og være overordentlig kostbar; thi man sige, hvad man vil, det vil blive overordentlig kostbart at afløse Apotekerprivilegier. Det forekommer mig, at det vilde være at gøre Befolkningen den samme Bjørnetjeneste, som man har gjort i Sverige, hvor man har faaet en hel Del Penge ud af Statskassen og Medicinen gjort en hel Del dyre end tidligere. Det bliver Resultatet. Det vide de Herrer meget godt, der have siddet i Udvalget. Det har glædet mig, at den ærede Ordfører anerkendte Ministerens Loyalitet, at han virkelig har fulgt den eneste praktikable Vej, der var at gaa, nemlig bestandig at udstede ny Bevillinger til flere og flere Apotekere. Thi saa opnaar man efterhaanden at beholde Goderne ved det gamle System. og det tilfredsstillende alle os konservative, og man faar de ny Goder, nemlig en lettere Adgang til Medicin. Men der er saamænd ingen Grund, forekommer det mig, til paa dette Stadium at gaa løs med Glubskhed paa det bestaaende System. Der er ganske vist en Udvikling mulig paa et Punkt, som den ærede Ordfører, der er saa grundig inde i disse Sager, ikke burde glemme, og det er nemlig i Retning af at udvide den Distributionsret, som Lægerne have. Han omtalte, at det enkelte Steder var absolut nødvendigt at rejse 2—3 Mil for at komme til det nærmeste Apotek, men naar Lægerne have Distributionsret, vil det de fleste Steder kunne ordnes en lille Smule, praktisk, saa der blev lettere Adgang til Medicin, og paa dette Punkt kunde man maaske gaa videre. Jeg har ikke overvejet den Tanke før, og det er muligt, at der stiller sig praktiske Hindringer i Vejen derfor; men man kunde maaske tænke sig, at der et enkelt Sted i Sognet, enten ved Skolen eller et andet Sted, kunde være Tale om at faa de allersimpleste, almindeligste Medikamenter. Det

maatte naturligvis være gennem en Apoteker, der havde en Distribuent paa et saadant Sted; ved Imødekommenhed fra forskellige Sider maatte der saaledes kunne raades noget Bod paa, at Vej længderne maaske undertiden kunde være meget generende; men altsaa, man maa gaa videre ad de Veje og søge at komme frem der; og der er den højtærede Ministers Forslag et yderligere Fremskridt og slet ikke saa ringe, som den ærede Ordfører vil gøre det til. Selv om det ikke er fuldt ud tilfredsstillende for det ærede Medlem, saa viser det sig dog at være den rigtige Vej i Grundtrækkene at blive ved det bestaaende for at undgaa store ny Bekostninger, men samtidigt at blive ved at udvikle Apotekervæsenet ad den Vej, man nu er begyndt paa. Jeg kan derfor ikke se andet, end at Udvalget ikke har gjort Befolkningen nogen Tjeneste ved at stille en Opgave, som ikke burde stilles, fordi den ikke er i Befolkningens Interesse.

Ordføreren (Busk): Jeg er nødt til at gøre en kort Bemærkning; thi det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) tager virkelig fejl, hvis han tror, at dette Lovforslag i nogen væsentlig Grad vil hjælpe paa det, der er. Dersom det ærede Medlem vil læse dette Lovforslag, vil han se, at det begynder med at sige, at Reglerne gælde som hidtil, og Forslaget vil derfor kun have til Følge, at vi faa nogle Folk pensionerede, og at der ikke maa eksistere Hjelpeapoteker, men det hjælper ikke Befolkningen noget, om et Apotek ejes af en Mand, der er Apoteker, eller om det er en Farmaceut, der er sendt hen til et Hjelpeapotek for at arbejde der. Vi ville blot faa nogle Pensioner til Apotekere, der gaa af, og nogle Apotekerenker. Jeg kan ikke indse, at det vil kunne nytte noget, men det glædede mig at høre det ærede Medlems Udtalelser, fordi deri ogsaa laa en Opfordring til at oprette saa mange ny Apoteker som muligt, og det bliver vel sagtens den eneste rimelige Vej, vi komme frem ad, og den Debat, her har været ført, har da bidraget til, at den ærede Minister har faaet en Følelse af, at vi paaskønne, at der er kommet mere Fart i det, men at vi opfordre ham til at blive ved at fortsætte paa denne Vej, han har betraadt. Men dette Lovforslag her kan jeg ikke indse hjælper os noget.

Justitsministeren (Rump): Ja, jeg har hørt den ærede Ordfører 3—4 Gange citere § 1 og hvad dér staar, og gøre det